

Sed nihil prohibet, eos viros, quamquam animi improbitate a Pontifice recesserunt, doctrina gravissimos appellari. Sic ergo constituo, non eorum judicium de Conceptione, quod nullum esse tum poterat, aestimandum, sed receptae doctrinæ, & in orbe Catholico dominantis testimonium. Deiparam igitur immunem fuisse ab originis labe, atque id esse Divinis litteris consentaneum, insignis erat Ecclesiæ vox, etiam ante dissidium Basiliense, erat antistitum, Ecclesiarum, doctorum, erat populi Christiani, modo quosdam excipias & familia Prædicatorum, qui vocem Ecclesiæ non magis poterant debilitare, quam Aegypti provincia in causa Eutychis, & Diocori. Ut enim Ecclesia Dei provincia Aegypti major est, & fide dignior (quod ejus provinciæ decem Episcopis, qui subscribere epistolæ Magni Leonis recusabant, ait Acacius) ita quibusdam Dominicanis. Quid quod Concilium Avenionense, præidente Calixti Tertiū legato, approbabit Basiliense decretum verbis amplissimis? Pium, & salubre, ait Natalis Alexander (a); Concilii Basiliensis de immaculata Deipara Virginis Conceptione decretum suscepit, atque observare statuit Avenionense Concilium. Romani Pontificis ei Concilio non auctoritas defuit; non est idem reprobatum; non ejus acta latere Pontificem potuerunt. Ergo sciente, & consentiente Pontifice scitum est a provinciali Concilio, piam sententiam esse Scriptura consentaneam. Deinde quis te fecit interpretem Ecclesiæ Catholice, qui, quod est ab illa probatum, non esse dicas probatum tamquam conforme Scriptura, & traditioni? Non lego, inquis, hæc verba in tot Bullis Pontificum Maximorum, non in decreto Concilii Tridentini. Sed ut hæc legeres, necesse non fuit. Quam multa decreta Conciliorum ea formula carent, quæ, quod in fidei, morumque rebus decernitur, id esse dicat conforme Scriptura, ac traditioni? Dicas igitur licet, iis decretis multa fuisse constituta, sed non tamquam Scriptura, ac traditioni consentanea. Quo nihil sane dici potest absur-